

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Somorii nefrancați nu se
primesc. — Manuscrise nu se
retrimit.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anulări:
In Viena: M. Dukas, Heinrich
Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppel-
Nachfolger; Anton Oppel; J.
Danneberg, in Budapesta: A. T.
Goldberger, Eckstein Bernat; In
București: Agenția Havaș. Suc-
cursale de Roumanie; in Ham-
burg: Karoyn & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o seriă
garmond pe o coloadă 8 or. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
seriă 10 cr. s'eu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta” iese în săptămânii.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
s'eu 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 266.

Brașov, Vineri, 1 (13) Decembrie

1895.

Magnați noi.

Foia oficială unghurască în nu-
mărul său mai nou aduce scirea, că
baronul Banffy și-a mai sporit rassa
baronească cu doi indiviși, cărora pe
lângă titlul de baron, li-a mai dat,
se înțelege, și dreptul de membri în
camera magnaților.

O foia unghurască admirând această
productivitate de rassă a ministrului-
președinte, dice, că în țera anima-
lelor sugătoare, afară de Banffy, nu-
mai iepurii de mare mai sunt atât
de productivi. El a știut să sporască
de-odată numărul baronilor unghuresci
cu zece capete! Acesta e cu atât
mai admirabil, fiindcă, după legile
naturei, ori-ce creatură trebuie să se
nască din ceva, Banffy însă în punc-
tul acesta s'a ridicat mai pe sus de
legile naturei, căci el își crează ba-
ronii săi din nimic.

Ca exemplu foia unghurască aduce
numele celor doi baroni mai pros-
peți, dintre cari unul se numește
Pallini Inkey József, ér al doilea
Baich Milos: două nume absolut ne-
cunoscute până acum, cari n'au altă
calificațiune pentru baroniă, decât
imprejurarea, că sunt bogăți. Tot
cam asemenea stă lucrul și cu cei-
lalți baroni noi creați în timpul din
urmă, mai ales însă de când cu lup-
tele bisericesci-politice din camera
magnaților.

Scopul, ce se urmărește prin
această grabnică înmulțire a baroni-
lor unghuresci, veși bine nu este și
nu poate fi altul, decât paralisarea
camerei magnaților, care până acum,
fiind constituită din elemente mai
independente, putea să creeze din
cas în cas dificultăți guvernului și
partidei sale, cum s'a dovedit mai
ales cu ocaziunea aducerii novelor
legi de reformă politică bisericescă.

Planul de-a paraliza într'un chip
s'eu altul camera magnaților a eșit
la ivelă încă atunci, pe timpul lup-

telor politice-bisericesci, când se
dase comitatelor avisul de-a se pune
în mișcare și de-a cere reformarea
ei. Vocea comitatelor a amuțit, dér
în locul ei vedem acum pe Banffy
lucrând pe-o altă cale, mult mai
ușoră, la paralisarea camerei mag-
naților. El ține să-și formeze și aici
o partidă de creaturi ale sale, cu
care să dispună după plac, precum
dispune și în camera deputaților, și
astfel guvernele liberale să-și p'otă
valora spiritul lor absolutist liber și
neimpedat.

Scopul și-l va ajunge, ba în
parte se poate dice, că și-l'a și ajuns
deja baronul Banffy. El dispune as-
tăzi în camera magnaților de des-
tule creaturi de-ale sale, pentru ca
în anumite casuri critice să-și p'otă
forma și aici o majoritate, așa că
de-o reformă a camerei magnaților,
așa cum se proiectase sub antecesorul
s'eu, el nici nu mai are lipsă.

Vorba e însă, că succesul acesta
al lui Banffy are să fiă scump plă-
tit de Maghiari. Titlurile nobilitare
se dobândeau odată în virtutea
meritelor câștigate în războie și a
jertfelor mari aduse pe altarul pa-
triei. În urma acestei posesorii dor
puteau să se mândrească, căci titlul
lor era un titlu de onoare. Nobilimea
maghiară a și format în cursul is-
toriei seculi de-arândul fala Maghia-
rilor.

Acuma însă în era liberalismului
jidano-maghiar decade cu pași re-
peși și nimbul nobilimei maghiare.
Valoarea ei nu se mai judecă decât
după mulțimea sacilor de bani, ce-i
poate aduna lăcomia unora și altora.
Meritul de-a fi început a distruge
în stil mare vađa aristocrației
maghiare revine baronului Banffy.

CRONICA POLITICĂ.

— 30 Noembrie.

In ședința camerei austriace de la 9
c. deputatul antisemit Schlesinger își des-

voltă vederile sale politice, financiare și
economice și apoi vord în tonul cel mai
vehement, ce s'a auđit când-va în parla-
mentul austriac, asupra pactului cu Ungaria,
voind să dovedească, că Austria este impe-
decată în dezvoltarea sa culturală prin Un-
garia, și de aceea Austria trebuie să se
opună din toate puterile încheiării unui nou
pact dejositor pentru ea. Președintele ca-
merei, br. Chlumetzky, reprobă termenii „ne-
cualificabili” întrebunțați de deputatul
Schlesinger. Din toate acestea se vede însă,
ce spirit dușmănos Ungariei a început să
se desv'olte în toate părțile, de ceea-ce com-
patrioții maghiari în tot cazul ar trebui să
țină cont.

Reacționarii din Franca de mai mult
timp amenință pe președintele republicei
Faure cu descoperirea unui secret familiar.
Faure consultându-se cu amicii săi politici
s'a hotărât a preveni pe cei ce voiau să-l
atace, și a descoperit unuia dintre cei din-
tăiți diariști din Paris, lui Hugues-Leroux,
precinsul secret, care apoi s'a publicat în
„Figaro” și după aceea în toate diarele Pa-
risului. Faptul acesta însă în loc să strice
lui Faure, din contră i-a mărit reputați-
unea și fiă-care Frances vede în el pe cel
mai cavalier bărbat. Amintitul secret fami-
liar constă adevărat într'aceea, că Faure a
luat de soția o fată ilegitimă. Când acesta
o petise pe actuala sa soția i-se spusese curat
înainte de cunună, cum stă lucrul, Faure
însă declară, că pe fată nu o p'ote lovi
vina ce au comis'o alții înainte de născerea
ei, și a luat-o de soția.

În urma unor divergențe de vederi
între cancelarul german prințul Hohenlohe
și între ministrul Köller, acesta și-a dat
dimisiunea din cabinetul german, care di-
misiunea a și fost primită de către împ'era-
tul Wilhelm. Din incidentul repășirii, Wil-
helm îi adresă lui Köller un autograf, în
care îi exprimă mulțămirea pentru serviciile
prestate și îi conterește ordinul vulturului
roșu cl. I.

Avis Românilor din comitate.

In comitatul Albei inferioare. Din
partea unui amic al f'oiiei noastre suntem ru-
gați să atragem atențiunea membrilor din
congregațiunea comitatului Albei-inferioare,
că în 18 Decembrie st. n. 1895 se va ține
în Aiud adunarea generală estra-ordinară
a comitatului.

Este de mare interes, ca toți membrii
români ai congregațiunii să participe la
acea adunare, pentru-ca de-o parte să p'otă
afla de timpuriu ziua, în care se vor face
alegeri nouă în locul celor anulate în unele
cerouri, ér de altă parte să se p'otă cu
toții înțelege cu privire la organizarea clu-
burilor române în toate cercurile electorale.

In comitatul Sălagiului. Invit pe toți
membrii români ai comitetului municipiului
„Sălagiu”, a-se presenta la conferința țin-
dând în Zilah la 18 Decembrie n. c. după
am'edzi la 4 ore.

Obiectele de consultare vor fi: a) Or-
ganizarea definitivă a clubului comitatens
român a membrilor municipiului Sălagiu;
b) alegerea oficialilor municipali.

Sălagiu, 9 Decembrie n. 1895.

G. Pop de Băsesci.

In comitatul Caraș-Severin. Membrii
congregațiunii comitatense Caraș-Severin,
aparținători partidului național român, sunt
rugați cu totă stima a-se întruni în hotelul
„Concordia” în spre s'era congregațiunii
din 16 Decembrie, adevă în 15 Dec. st. n.,
la 6 ore s'era, spre a delibera asupra ținu-
tei noastre, ce avem a urma ca parțial cu
ocaziunea restaurațiunii comitatense, pre-
cum și pentru alegerea unui comitet cen-
tral de acțiune pentru viitor.

Lugoș, 10 Decembrie 1895.

Mai mulți membrii.

Cătră clerul român din eparchia Aradului.

Prea Sântia Sa părintele epis-
cop al Aradului, Ioan Meșianu, a

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Două schițe.

I.

In Triana, un suburbiu al Sevillei,
trăia un fiăcău de 18 ani, care cresc'u or-
fan, ca și érba sălbatică în petriș; dormia
când sub cerul liber, când într'un grajd;
ce nutria dintr'o mână de castane și își
găsia în toate modurile posibile mijl'oce pen-
tru întreținerea vieții, dintre cari cel mai
mănos era pentru el vinderea afișelor de
teatru. Deși sdrențuros, el era un băiat fru-
mușel, cu ochi strălucitori, gura zimbitoră,
p'ér încrețit și față castanie, din care cauză
el se numia numai Morenito. De altfel prin
vinele sale curgea și ceva sânge de țigan,
de-orece iubia libertatea și vagabondarea.
Cea mai mare plăcere și-o afla însă în lupta
cu taurii.

In dimineața Vinerii patimilor el se
soulă întristat, de-orece în ultimele patru-
spre-zece zile, cât au fost închise teatrele,
nu-și putuse agonisi nici măcar un cuarto
prin vinderea de afișe. De astă-dată simția
sărăcia cu atât mai mult, cu cât în Dum-

neca Paștilor trebuia să urmeze o splen-
didă luptă de tauri cu spadasiini Marantini
și Frascuelo. Dér totuși nu-și pierd'u cura-
giul, înălță o rugăciune cătră sfânta *Vierge
dela Esperanza*, își scutură p'aele din p'ér și
părăsi plin de speranță grajdul, în care pe-
trecurse noptea.

Era o dimineață admirabilă și un cer
d'un albastru profund se întindea desupra
frumosului oraș.

Pe strade mișuna o mulțime mare de
omeni, care voia să asiste la sărbător'ea
procesiune de Paști. Când Morenito ajunse
înaintea oiroului, în care avea să se dea
lupta de tauri, veđu mulți omeni stând la
casse, ceea ce-i făc'u o dispozițiune și
mai rea.

De patru ore alergă el înc'oce și în-
colo, fără a put'è câștiga nici un peseta,
ori cât se străduia. Iuzădar voi să v'endă
măcar nisece programe pentru produțiunea
ce avea să urmeze, căci nu-i succesea nici
acesta de-orece toate locurile erau deja
ocupate.

In sfirșit, cuprins fiind de o f'ome te-
ribilă, se culcă înaintea unei porți intu-
necose a pieții Audienza și adormi în-
dată.

Nu mult după aceea trec'u pe dina-
intea acestui loc o tin'ără păreche, care se
afla în voiagiu de nuntă.

— „En' privesce acest băiat frumușel”,
dise tin'erul bărbat, arătând asupra
celui ce dormia, „acesta ar ofer'i un tablou
minunat..... Situațiunea e admirabilă! Tot-
tul consună pe deplin, până și mâna, care
e deschisă, ca și cum ar aștepta el în
somm o pomană”.

— „Sci ce?”, răspuse tin'era femeia,
„să punem în mâna celui ce d'orme o mo-
nedă. Va fi o surprindere pentru d'eașul!”

Amoresații sunt marinimoși. Tin'erul
bărbat sc'ose din portmoneul s'eu o piesă
de cinci franci și o puse lin în mâna, care
prin atingerea cu metalul rece se întredes-
chise involuntar. După acesta părechea se
depărtă zimbind.

Morenito continuă a dormi și a visa.
In vis vedea pe S. Feci'ora pogorându-se
din cer la el pe o scară de col'orea curcu-
beului. Ea avea o cunună de crini pe cap
și n' mână ținea rose albe. Cu voce dulce
ii dicea ea: „Inanito, tu n'ai uitat nici când
a te ruga d'îlnic la mine... Voesc să te r'esp-
plătesc într'u mărirea fiului meu reînviat...
Tu vei merge Duminecă la lupta cu taurii!”

Cu aceste cuvinte părea că vede pe
S-ta Maria scuturând albele rose în mâna
lui și fiă care f'oiă se prefăcea într'o mo-
nedă de argint, ceea ce-i pr'oiunii o bucu-
riă atât de mare, încât se deșteptă din
somm.

El se întinse, și dintr'o mână — ce
minune! — căđu o monedă și se isbi c'un
sunet argintiu de pământul pietros. O ri-
dică, era piesa de 5 pesete. S. Feci'ora n'a
voit să-l amăg'osească și el putea merge în
Corrida. Dintr'o săritură f'u în picioare și
grăbi la circ.

Alergând el ast-fel pe la colțul stra-
dei San-Pablo era apr'ope să dob'ore la pă-
mânt pe-o fată, pe care o cunosc'ea de mult.
Chata, așa se numia mititica, era palidă și
avea lacrimi în ochi.

— „Ce-ți este, Chata?” întrebă el.

— „Mama e bolnavă”, răspuse d'ensa,
„și n'am dormit deja de două nopți... Me-
dicul a vizitat-o astăzi des de dimineață și
i-a prescriș ceva. Am fost la farmacia, dér
acolo nu voesc să-mi dea pe datoriă.... Ce
să mă fac deci? D'ecă va suna clopotul
pentru d'ensa, atunci va suna și pentru
mine... Eu nu voi trăi mai mult ca d'ensa”.

Morenito privi un moment în ochi

adresat clerului din eparchia sa următoarea importantă circulară :

Nr. 7164.

Prea onoraților protopresviteri și onorați preoți din eparchia Aradului.

Dela intrarea în viață a cunoscutelor legi politice-bisericești, informându-ne noi la totă ocaziunea. dela unii propresviteri și preoți ai noștri, despre influința acelor legi asupra simțului religios la poporul nostru, ni-s'a spus: că până acuma încă nu se observă vre-o influință dăunătoare, nici în simțul religios al poporului, nici în venitele preoților.

Deși credem, că așa va fi de presinte, ne îndoiim însă, că tot așa va fi și în viitor, pentru-că ceea ce nu s'a întâmplat în restimpul celor 2 luni, dela introducerea acelor legi, se va întâmpla de sigur în decursul anilor viitorii.

De aceea ne simțim datorii a observa și prin această onorată noastră preoțime să nu se amăgescă a crede, că tot așa va fi și pe viitor, ci presimțind răul, ce ne așteaptă, să ne pregătim de timpuriu a-l preîntâmpina și preveni, cultivând tot mai mult simțul religios în popor, la toate ocaziunile binevenite, ca pre unicul nostru scut de apărare, între grelele împrejurări în care ne aflăm.

De-asemena ne simțim datorii a obseta onoratei noastre preoțime, că nici în privința venitelor sale, să nu se amăgescă a crede, că tot așa va merge și pe viitor, pentru-că îndată ce statul își va completa, numai încâtva, matriculele sale, oamenii nu se vor mai folosi de estrase din cele bisericicești, și așa preoții vor perde cu totul și acele venituri modeste, ce le au acuma dela estrase.

Așa pentru exemplu: *peste 15—18 ani fetele, și peste 18—22 ani feciorii care vor păși la căsătorie nu vor mai lua estrase din matriculele bisericicești, putându-se, atunci, folosi de matriculele de stat.*

Chiar și numai acestea, precum și alte asemenea eventualități viitoare, precum nu le putem prevedea, ne impun tuturor mare datorință, a stăruii din toate puterile la cultivarea simțului religios în popor, precum și la paralisarea grelelor urmări, ce-ar veni asupra bisericii noastre, și din scăderea modestului venit preoțesc.

Slăbirea simțului religios se poate paraliza numai prin dezvoltarea și cultivarea lui în măsură tot mai mare, din partea preoțime; și scăderea venitelor preoțesci se poate paraliza numai prin sporirea și dezvoltarea forțelor materiale ale bisericii și poporului nostru.

Pe când constatăm cu bucurie, că cei mai mulți preoți ai noștri au stăruit și stăruiesc mult la dezvoltarea și cultivarea simțului religios în popor, pe atunci siliți suntem a recunoaște, de altă parte, că prea puțin dintre preoții noștri au conlucrat,

până acuma, și la sporirea și dezvoltarea forțelor materiale ale bisericii și poporului nostru, fiind acești preoți de aceea credință greșită, că acesta n'ar cădea în datorința lor, precum și că poporul ar fi dator a-le rebonifica și scăderile obveninde în venitele lor preoțesci.

Este o mare seducere această din partea preoților, cari nu se cred datorii a conlucra și la sporirea și dezvoltarea forțelor materiale ale bisericii și poporului, știind fiind, că una dintre cele mai cardinale datorințe a dărilor este: a învăța și lumina poporul în toate direcțiunile bune și folositoare, și așa și în ceea a dezvoltării forțelor materiale. Și mai mare rătăcire este însă a aștepta, ca poporul să rebonifice și scăderile venitelor preoțesci, când este de comun cunoscut, câte alte sarcini grele apasă pe popor, și cum el în urma acelor sarcini, nu numai este în stare a mai rebonifica și scăderile venitelor preoțesci, dar nu știe, cum va mai putea îndeplini nici ameliorarea dotațiunii învățătorilor, prescrisă în lege, prin adăosul așa numitelor quinquenale, dela cari depinde sârta școlilor noastre și aceea a viitorului nostru.

Situațiunea această ne impune tuturor, nu numai de a conlucra și la sporirea și dezvoltarea forțelor noastre materiale; dar și a ne îngriji în alt mod, și pe altă cale, atât de rebonificarea scăderilor obveninde în venitele preoțesci, cât și de ameliorarea peste tot a modestelor dotațiuni preoțesci și învățătoresci, pentru ca din și în și tot mai mulți bărbați distinși să se dedice acestor chibărituri înalte, și apoi și ca să se potă, cu drept cuvânt, pretinde dela toți preoții și învățătorii noștri, să și fiă la înălțimea chibăriturii lor.

Din considerațiuni ca acestea, noi încă la 1877 am înființat așa numitul fond preoțesc, cu mențiunea de a ajuta, în rëndul întâiu, pe preoții deficienți și pe văduvele și orfanii preoțesci; în rëndul al 2-lea pe preoții dela parohiile mai slab dotate; și în fine în rëndul al 3-lea și după timp, când fondul va fi în stare, și pe toți ceilalți preoți din eparchia; dar după ce în anul trecut, arătându-se necesitatea și a unui fond special de pensii, consultând noi preoțimea și asupra modului înființării unui atare fond, dănsa în mare parte s'a declarat a nu mai putea contribui și la un atare fond, și tot-odată a cerut transformarea fondului creat în 1877 în fond de pensii: de sine se înțelege, că acest fond deși în stare bună, prea puțin va mai putea contribui și la ameliorarea dotațiunii preoțesci, decât dăruind acordând împrumuturi, când vor fi a se cumpăra realități pe seama bisericilor, cum s'a urmat și până acuma.

Ast-fel stând lucrul, nu ne rămâne decât să facem și noi ceea ce au făcut și preoții altor confesiuni, și anume: să creăm și noi fonduri speciale, în fia-care parohia, dar tot-odată să sporim și pe cele existente.

Trebuie să facem această nu numai pentru ameliorarea dotațiunii preoților și a învățătorilor noștri, și prin aceasta pentru ușurarea poporului, măcar după timp, de unele sarcini, dar și pentru că acele fonduri se-și fiă și poporului de ajutor cu împrumuturi, în casuri de lipsă, ca să nu fiă avisat la camătărnici.

(Va urma)

SCRIRILE PILEI.

— 30 Noemvru.

Bateria monetelor de 10 corone. Ministrul de finanțe ungar face cunoscut, că monetăria de stat din Kremnitz de acum înainte va începe a bate monete de câte 10 corone, însă de-ocamdată numai pe socotela privaților.

Înaintări în armata română. Pe ziua de ieri, aniversarea luării Plevnei, s'au făcut mai multe înaintări în armata română. Dintre ofițerii superiori au fost înaintați: D-l general de brigadă C. Pilat, actualul comandant al corpului 4 de armată, s'a înaintat la gradul de general de divizie, și s'a trecut ca comandant al corpului III la

Galați. D-l general de brigadă Iarca, comandantul diviziunii I la T-Severin, s'a numit comandat al corpului IV dela Iași. D-l colonel Comăneanu, comandantul regimentului 21 dorobanți, s'a înaintat la gradul de general de brigadă și s'a numit comandantul diviziunii I. D-l colonel în rezervă I. Cotrutz s'a numit general de brigadă în cadrele de rezervă. D-l locot.-colonel Mares, directorul școlii de aplicație de artilerie și geniu, s'a înaintat la gradul de colonel și s'a numit directorul arsenalului. D-l maior Grecescu, din artilerie, s'a înaintat la gradul de locot.-colonel și numit comandant al regimentului 6 de artilerie.

— 0 —

Direcțiunea intitutului de economii și credit „Sentinela” din Satul nou (lângă Panciova) a ales unanim de contabil pe d-l Traian Marcu, funcționar de bancă la „Victoria” din Arad. „Sentinela” și-a început activitatea în 9 Decemvru n. a. c.

„Felicitare” lui Banffy?

La corespondența din Deva publicată în nr. 263 al fôiei noastre primim următoarea întâmpinare:

Orăștia, 11 Decemvru 1895.

În Nr. 263 al „Gazetei” mi-se atribuie că eu pentru congregația comitatului Hunedorei convocată pe 16 l. c. aș fi insinuat o propunere: „...să se facă o adresă de mulțămire către baronul Bánffy ca ministru-presedinte, pentru că ar fi esoperat grațierea condamnaților în procesul pentru Memorand”. Ipsissima verba. D-l „Coresp.”... este într'o rătăcire cardinală, vorbind de mulțămire. Dacă pășese d-l coresp. înaintea publicității apoi cu tot dreptul pot pretinde dela D-Sa, că cel puțin să cunoască cuprinsul unei propuneri, care o combate, nu numai să dea cu băta 'n baltă.

Deci să ne 'nțelegem, D-le corespondent: Eu n'am făcut propunere de „mulțămire” deoarece prin grațiere nu ni s'a împlinit încă nici o aspirațiune justă națională ori politică, nu s'a îmbunătățit starea noastră politică de loc. Ba și dacă s'ar împlini pretenșiunile noastre, nici atunci n'am fi datorii cu „mulțămire”, ci am putea numai „felicită” pe un ast-fel de ministru, care punându-se pe baza dreptului, ar face posibil ca buna înțelegere a diferitelor naționalități să fiă realizată.

Când s'au grațiat condamnații, a trebuit să presupunem, că acel act a fost un semn de schimbare în politica internă; a trebuit să presupunem, că a sosit momentul asigurării unei țiuute mai conciliante, și din paș în paș se vor realiza unele și altele pretenșiuni juste ale noastre.

În această presupunere și pentru că actul de grațiere n'a fost perfect, deoarece pe Dr. Valeriu Branisce, care tot din motive referitoare la Memorand a fost condamnat, — l'au uitat în temniță, am insinuat eu propunerea, că:

„Congregația comitatului Hunedóra, presupunând, că actul de grațiere este un semn de-o politică mai conciliantă față de naționalități, și sperând, că guvernul apucând pe o cale justă, această cale nu o va părăsi nici în viitor, și așa va conlucra la realizarea scopului măreț, ce poate avea un bărbat de stat al nostru, la înfrățirea și buna înțelegere a naționalităților, — în această presupunere și nădejde, îl felicită congregația pe d-l baron Bánffy ca ministru-president.

Considerând mai departe, că actul de grațiere nu este perfect, congregația îl rîgă pe ministru-presedinte, că Dr. Valeriu Branisce, care a fost solidar cu cei agrățiați, să fiă solidar tractat și la eserciarca dreptului de grațiere.”

Propunerea mea dără are de basă o presupunere, care dacă s'ar realiza, cred, că și d-l coresp. s'ar bucura, și dacă eu am voit, că prin adresa unui comitat să se dea exprimare acestei presupuneri și nădejde isvonite din actul de grațiere, încercând a influința în acest mod în favorul cauzei juste direcțiunea luată de guvern, — sunt convins, că am făcut un paș, care cauzei noastre numai folosi îi pôte; și ca Român și ca cive al statului.

Și dacă toate comitatele ar înainta o astfel de adresă, sunt convins, că guvernul vădând curentul puternic pentru o politică conciliantă, vădând, că comitatele ca atare, și nu numai adunările și conferințele române, se interesează de îmbunătățirea situațiunii politice prin împăcarea sinceră a naționalităților, decât ast-fel s'ar manifesta opiniunea publică generală: cred, ba sunt convins, că rezultatul dorit nu ar întârzia.

O astfel de acțiune am intenționat eu prin propunerea mea. Această o dovedește textul *întrig*; și nu este corect a păși înaintea publicității cu o parte mană a celei propuneri, și a seduce ori cel puțin a încerca a seduce publicul, privitor la intențiunile mele.

Că nu am consultat cu nimeni dintre membrii congregației, e drept. Causa e: că din 130 de membrii nu vin nici 3—4 la congregația, și așa nici nu e privilegiu să se facă ceva desbatere prealabilă; — dără în cazul acesta nici n'a fost de lipsă, deoarece este eschisă ori-ce îndoială, că intențiunea propunerii nu ar corespunde intereselor noastre naționale și intereselor statului, patriei comune.

Că ore „se basază pe dorința și voia membrilor români” propunerea mea ori nu? nu știu nici eu, dără nu știu nici d-l corespondent; deoarece d-sa încă nu e totalitatea membrilor. O să vedem la congregația!

Este drept, că la îniriurinta d lui Fr. Hosszu și încă a unui Dn. membru, cu ocaziunea congregației din 14 Octomvru a. c. am revocat această propunere, dără întâmplându-se această în mod verbal se vede, că s'a dat uitării, și așa văd, că acuma s'a pus la desbatere.

De atunci până azi m'am ocupat serios cu întrebarea, că ore d-l Fr. Hosszu are drept privitor la propunerea mea, ori eu am drept din motivele înșirate? și venind la convingerea, că propunerea, în modul cum am susținut-o, corespunde intereselor noastre, trebuie să o susțin.

Trebuie să o susțin și pentru aceea, ca prin propunerea această să se repareze și o greșelă a condamnaților grațiați, cari atunci când au umblat la colindate pe la ușile ministeriale, în bucuria lor nemărginită — nu pentru-că oăr' s'a schimbat starea poporului nostru, ci pentru-că și-au recăștigat libertatea — au uitat de tot de soțul lor solidar în luptă, și nici unuia nu ia plesnit prin minte să declare ministru-lui: D-le ministru! Ai uitat, că un soț al nostru în suferințe, carele încă este precum am fost și noi, victima luptei pentru drepturile noastre naționale, a rămas și mai departe în acele temnițe, din cari eșirăm noi, tot pentru aceleași fapte, ce am comis și noi! — Actul de grațiere, dără nu e perfect d-le Ministru! noi toți, ca unul am fost solidar în lucrarea pentru binele poporului nostru și a patriei comune; să cuvine dăr să fim solidar tractați și la actul de grațiere. Pentru noi n'am cerut, și nu va cere nici V. Branisce, dără cerem acum ca liberi noi pentru confratele nostru, în firma credință, că Majestatea Sa nu va face excepțiune între egali... — Nu au dis; o dic eu acum în propunere.

Ce se ține de lupta „continuă și foarte resolută” susținută nu de azi de ieri, de când m'am așezat eu aici: — eu fără a „frunzări” analele comitatului, o cred cu totă recunoștința.

E trist numai, că nu s'a ajuns nici un rezultat, afară de concludul, că statutul de consultare să se ede și în limba română; care conclud, — fără a greși în contra modestiei — trebuie să amintesc, că în urma unei propuneri a mele s'a adus; — deși nici atunci nu m'am consultat prealabil cu d-l corespondent ori cu alți d-ni membri.

Fiind risipiți prin toate unghiurile comitatului, nu e posibil, ba nici nu e de lipsă să ne potrecem timpul cu sfaturi și conferințe multe, ci să arătăm fia-care ce putem; să fiă intențiunea din inimă și conștiința cea mai bună, căci: errare hominis est.

Se întâmplă de greșesc și tocmai „con-

umedii ai copilei, își băgă apoi mâna în buzunar și dăte micii sale prietene moneda dobândită într'un mod atât de minunat.

— „Tine, mititico! Am primit-o dela *bonita Madre*, și St. Fecioră nu se va mânia pe mine, decât o cheltuesc pentru înasănătoșarea mamei tale...”

Chata fii atât de mișcată, încât nu avu timp nici să-i mulțumescă ci alergă grabnic la farmacia...

Morenito nu se duse deci la lupta cu taurii, dăr avu totuși o di plăcută, căci mamei Chatei îi era mai bine și copila însăși îi adusesse această veste îmbucurătoare. Ea 'și îmbrăcase de astă-dată cele mai bune haine și-și înfipse în frumosu-i păr negru două rose roșii. Ei merseră, să se preumbe împreună pe țermul Guadalquivirului sub pomii de portocale înfloriți. Când ajunseră la un loc umbros boltit de nise mirii înalți, Chata îl îmbrățișă fără de veste și-i duse într'un ton simplu, dăr ne spus de duos: „Te quiero, companero! (Te iubesc, camarade!) și decât voesci, ne vom căsători, când vei fi de 20 de ani...”

(Va urma.)

ducătorii", și se ivesce câte-o idee bună și prin căpăținile voștilor de rând. Eță ce s'a întâmplat cu câte-va zile înaintea procesului Memorandului:

Un avocat fiind și el recercat pentru a primi apărarea oșreș-cărui acusat, s'a declarat că primesce. Acel avocat a primit cu mândria recercarea, și având conoepte serioase despre apărare, despre trebuințele unui apărător într'o astfel de cauză măreță, i-a scris d-lui președinte al comitetului Dr. Rațiu, că: deore-ce baza apărării și a situațiunei întregi este impururarea că: comitetul e reprezentantul națiunei române întregi; această afirmare altcum înaintea noastră cunoscută, trebuie să o dovedim cu probe eclatante, față de negările procurorului. Deci să recerce imediat ca președinte pe toți deputații, cari au luat parte la conferința națională anterioară, ca să se trimită câte-o declarație legalisată în numele cercului său electoral, în care — decât consimte — să declare că: cuprinsul Memorandului îl consideră de al său, resp. al cercului său, și răspândirea încă așa. Cu peste 200 de astfel de declarațiuni pășind apărarea în fața tribunalului, și dovedind cu aceste acte legalisate, că la porunca națiunei întregi, a 3 milioane de Români, s'a făcut și răspândit Memorandul: ne putem închipui rezultatul!

Va crede blândul și înțeleptul cetitor, că ideea acestui apărător s'a primit cu alaiu și s'a telegrafat în ruptul capului pe la toți deputații. Nici vorbă, „nu s'a ivit necesitatea... deore-ce nu există(??!) protocol despre conferință"... etc. i s'a răspuns. Din ce cauze? e foarte ușor de găcit. Nu s'a născut în căpățina de „conducător”. — Numai ca pildă spuseiu povestea această adevărată.

In fine: frații membri români numai într'una sunt solidari, că: nu vin la congregația; prin urmare d-l corespondent nu porțe frică de spargerea solidarității; din contră haid' să stricăm acea „solidaritate”.

Solidaritatea *advărată* există într'aceea, că: scopul e unul. In detaliuri și modul de realizare pot fi diferințe.

Dr. Aurel Munteanu,
adv.

Am dat loc întâmpinării de mai sus în întregul ei. Nu putem însă să nu facem observările noastre față cu cazul acesta de neînțelegere într'o cestiune de însemnătate principiară pentru noi.

Premitem, că corespondența, din numărul nostru de Marț, care se ocupă cu propunerea d-lui A. Munteanu, a fost scrisă cu obiectivitate și cu tact, aducând motive tari în contra procedurii acestuia și motivându-le în mod leal.

Cele mai tari argumente ale corespondentului nostru a fost: 1. că la congregațiile anterioare însuși propunătorul Dr. A. Munteanu a declarat, alături cu comembrii săi români, că nu are și nu poate avea încredere în br. Bánffy. 2. că d-l Munteanu, în urma obiecțiunilor, ce i-le-au făcut unii membri români la congregația dela 14 Octomvre a. c., și-a revocat propunerea în decursul ședinței.

La punctul întâiu d-l A. Munteanu nu dă nici un răspuns, prin urmare admite în tăcere, că într'adevăr a declarat, că n'are și nu poate avea încredere în actualul-ministru-președinte.

La punctul al doilea d-l Munteanu spune, că revocarea a făcut'o în mod „verbal”, dăr că „se vede” această revocare s'a dat uitării și așa érași „vede” că acuma s'a pus la desbatere.

Ei bine, când vede această d-l Dr. A. Munteanu, nu vede d-sa tot-odată în ce poziție îl aduce atitudinea pasivă față cu darea în uitare a revocării sale verbale? Noi am crede, că pentru un bărbat conșciu de fapta sa revocarea verbală ori în scris trebuie să aibă aceeași consecență.

Dăr d-l Munteanu ne spune, că de atunci, adică dela congregația din Octomvre, și până adî d-sa s'a gândit și s'a răgândit asupra lucrului și a venit la convingerea, că trebuie să-și susțină propunerea.

Aici se impune întrebarea, că după ce, cum însuși mărturisese, nu și-a retras revocarea verbală, cum se potrivește ca d-sa totuși să se gândească mereu la susținerea propunerii sale? Ori d-ora a prevădut că se va da uitării revocarea sa verbală?

Și pe ce-și bazează d-sa convingerea, că în modul cum a prezentat propunerea sa, ea ar corespunde intereselor noastre?

Nu cumva îi servește ca temei neîncrederea ce a exprimat'o față cu politica baronului Bánffy? Ori d-ora se razimă pe fapta, ce-o constată în întâmpinarea sa, că „prin grațiere nu s'a împlinit încă nici o aspirațiune justă națională ori politică, nu s'a îmbunătățit starea noastră politică de loc?”

Nu, — ci d-l Munteanu ne spune, că se razimă numai pe *presupuneri* și *nădejdi*, pentru a căror motivare nu poate cita un singur fapt afară de acela al grațierii, despre care însuși susține, că „n'a îmbunătățit starea noastră politică de loc” și că peste această mai este și incompletă.

Nu ne permite timpul și spațiul de a „analiza adî aceste propuneri” și „nădejdi”, cu cari se înarmeză optimismul d-lui A. Munteanu și cu cari se nutrește credința sa, că-i va succeda a inaugura, prin propunerea sa, înșirată din nebăgare de seamă în ordinea de dî a congregației Devene dela 16 l. c., o acțiune a comitatelor „pentru îmbunătățirea situației politice prin împăcarea sinceră a naționalităților”. Dăr îl întrebăm, că ore crede în serios, că cu „presupuneri” și „nădejdi” s'ar pute vrea odată debândi, ca Bánffy să-și modifice programul său politic, pentru care d-sa i-a votat neîncredere?

Și decât nu l'a putut felicita atunci pe Bánffy, „ca ministru-președinte”, când a enunțat în dietă, că scopul lui este crearea statului național-maghiar și că executarea legii de naționalitate o admite numai între marginele „caracterului național al statului”, cum l'ar pute felicita acuma, fiind-că, fiă la dorința lui ori nu, s'a curmat o mare nedreptate prin grațierea condamnaților Memorandului, fără ca prin această să se fi adus nici cea mai mică îmbunătățire în situația noastră politică?

Nu vede d-l Munteanu paradoxul în distincțiunea sa între „mulțămire” și „felicitare”? Nu vede, că felicitare este mai mult ca mulțămire?

Felicitarea în cazul de față, ni-o spune însuși, ar avea să fiă exprimarea încrederii în presupusa „direcțiune conciliantă” a d-lui Bánffy „ca ministru-președinte” față cu naționalitățile.

Cum s'ar pute uni acesta cu situațiunea reală și cu atitudinea Românilor și a d-lui A. Munteanu față cu politica distrugătoare a ministrului-președinte?

In fine am vré să ne spună d. Munteanu, decât poate fi permis unui om politic a-și întemeia o acțiune pe presupuneri și nădejdi deșerte? Numai de aceste invocă d-sa, căci cazul concret privitor la d-l Valeriu Branisce nu stă în nici o legătură cu acțiunea, ce voiesce să o inaugureze.

Prin urmare nu numai că nu putem aproba procederea d-lui Dr. A. Munteanu, dăr o găsim chiar contrară intereselor noastre naționale.

D-sa greșese cumplit decât crede că într'o cestiune principiară atât de însemnată nu trebuia să se consulte mai înainte cu frații săi. Ori cât s'ar provoca la bunele sale intențiuni, nu va pute scăpa de răspunderea, ce-o are ca Român față cu cauza generală românească.

Presupunem și sperăm deci și noi la rëndul nostru, că d. Munteanu nu va sacrifica pentru amorul său propriu interesul cel mare al conlucrării armonice între frați și că va ține seamă de admonițiunea lor, a căreia interpret a fost corespondentul nostru dela Deva.

Atâta pentru adî.

Din Bucovina.

Tipografia arhiepiscopală; Adunarea fundatorilor.

— Decemvre 1895.

In Nrul 256 al „Gaz. Trans.” am arătat, că adunarea generală a fundatorilor era convocată pe ziua de 5 Dec. st. n. c. La orele 4½ p. m. s'au și adunat în sala ședințelor din Residentă delegații aleși, dimpreună cu acei fundatori, cari voiau să participe singuri în persoană. Unii din fundatori veniseră anume în persoană, ca prin votul lor să nimicescă conlucurile la cas când s'ar vedea unele și altele. Eran lucrurile întocmite bine și am dat de urma lor, dăr fiind-că nu și ajunse scopul, îi cruț de astă-dată și nu-i pun pe nume.

Adunarea se deschise din partea administratorului arhiepiscopiei I. P. C. arhimandritul Arcadie cu rugăciunea îndatinată după care vorli despre importanța acestei adunări. Al doilea vorbi administratorul tipografiei, având înaintea sa un vrv de acte, cari vor fi căutate, decât sunt cu itață curată, seu nu. Vorbi administratorul tipografiei Calinescu mai o ôră, dăr delegații nu se speriasc, scind, că cu apă nu se întunecă mintea. — Atâta se scie, că guvernul la cele ce-a făcut consistorial privitor la renouirea concesiunii tipografiei nu răspunde nimic, ci închise tipografia.

Alt referent, pâr. Bejan, rógă adunarea să dea absolutoriu administratorului, voină așa să scape pe administrator de ori și ce bănuelă și responsabilitate, dăr nu-i succese. Se sculă — nu un preot dela sat, cari sunt nespălați, cum dic domnii cei mari, — ci se sculase un arhimandrit și arătă, că domnii cer pe nedrept dela fundatori, ca ei să abdică la dreptul lor de-a controla. Cu multă elocință arătă arhimandritul Repta, că acesta ar fi o *samovolnică*, și cumcă cauza trebuie sever cercetată. ca să se vadă ce s'a făcut cu banii. Să fi vedut apoi câteva fețe palide ca varul și fără pic de suflare, ci numai o ațintire prôsta asupra acelor, cari au râtezat stupul.

Asta n'a fost destul, se mai sculă și profesorul Voiuțchi și nu tăcu nici el, precum credeau domnii din comisiă, ci vorbi bine, par'că vorbia din inimile preoților dela țără. Din vorbirea acestor doi se vedea răsvedit, că cele scrise prin gazete sunt adevărate, și, ca nu cumva să li-se obiecteze, c'au fost prea lacși, dau adevărul pe față.

Ce-i drept, replică administratorul dîcând, că nu se miră, decât vorbesc gazetele și anume cele de peste Carpați, — când chiar delegații nu voesc să facă mușama, — așa ceva voi să dîc. Prin această însă revoltară bunul simț și obiectivitatea profesorului Eus. Popovici, care frecându-și mâinile vorbia, și din gura lui eșia bob nimerat, că ceea ce-a fost în „Gaz. Trans.” este prea puțin, sunt multe altele. Ce să faci, când acești trei corifei au vorbit, nu mai incape nici o replică, sciu ei ce sciu, și noi nutrim firma speranță, că vor eși la ivelă poate nu toate, căci nu vor iscodi toate, dăr cel puțin o parte bună.

Voiau unii din comisiă aiésă ca să pregătescă materialul pentru această adunare, ca fundatorii să nu mai aibă nici un drept mai mult și să fiă banii lor ca asvărliți în baltă, să dea colac și lumânare încă pe de-asupra, — dăr nu li-a succed,

căci s'a ales o comisiune de dece inși: Repta, Oneiul, Popovici Eus., Voiuțchi, Calinescu, Chiarinovici, Martinovici, Andriuc, Eus. Ciuntulec și — *horibile dictu* — Ioan Procopovici. Lista această a format *dulcég popa*, așa se dîce, și l'a pus pe Procopovici, ca să fiă de ajutor unuia din comitet, când ceialalți membrii vor voi din păcate să-l radă. Nu credem însă să-și ajute ceva, căci arhimandritul Repta, Popovici Eus. și Voiuțchi au precizat deplin, că nu vor avé nici o considerare, și adevărul va triumfa.

La constituirea comitetului s'a și documentat această alegându-se de președinte profesorul universitar D. Oneiul și un formal administrator al tipografiei, după cum se credea. Fundatorii rugară pe arhim. Repta să binevoiescă a pleda în comitet pentru interesele lor, îi și asigură, că va face tot posibilul, scind, că *percat mundus, justitia fiat*, — și noi credem cuvintelor lui și în curând vom și proba lumii, ce a fost.

S'au mei vorbit și altele, cari nu le-am putut afla, căci d-ora erau așa întocmite, ca cei nespălați să nu pótă trage cu urechea. Și această însă este destul și am deplină satisfacție, că chiar membrii din comisiă alésă pentru pregătirea materialului sunt convinși, că prin publicarea criticeii asupra raportului II s'au făcut atenți de-a urmări cestiunea și vor afla ceea ce-au aflat de i-au indignat.

Călătoreșcu.

Invitare.

Comitetul arangiator al studenților dela gimn. român gr. or. și dela școlile comerciale superioare din loc invită cu totă stima On. public român la *serata de încheiere a școlii de dans*, ce se va ține Sâmbăta viitoare 2 Decemvre st. v., în sala hotelului „central Nr. I.” Inceputul la 8 ore séra.

Invitări speciale nu se fac.

Brașov, 29 Nov. v. 1895.

Aurel Bogdan,
cl. VIII gim.

Afilon Popovici,
cl. III com. sup.

DIVERSE.

Limba „Volapük”, despre care în timpul din urmă se credea, că nu mai există, acum de curând érași a dat semne de viață. Societatea „Volapük” din Belgia există încă și adî. Ea a dat și o dovadă despre existența și despre aceea, că e încă în stare de a trăi, arangind în Courtray (în Flandria vestică) a esposițiă mare de cărți, piese musicale și corespondențe de tot felul, cari toate erau scrise în limba „Volapük.”

Literatură.

A apărut: Carte de cetire pentru clasa IV gimnasială, reală și pentru școlile superioare de fete, de *Virgil Onițiu*, directorul gimnasiunii române din Brașov. Editura Librăriei *Nicoleta I. Ciurcu*, Brașov. Format mare 8º de 223 pag. Prețul 1 fl. 30 cr. — Opu această este o continuare a Cărții de cetire pentru cl. III gimnasială scrisă de același autor, — o carte mult apreciată în toate cercurile pedagogice. Cu atât mai favorabil are să fiă apreciat, de sigur, noul op apărut acum, care în literatura pedagogică română se presentă ca o lucrare foarte de valoare. In partea primă opul e însoțit de-o prefață lungă, în care se cuprind instrucțiuni prețioase cu privire la modul, cum sunt a se propune în școlă singuraticie piese. Urméază apoi 5 poeme epice din cele mai ales., 20 descripțiuni și narațiuni de diferiți autori distinși, ér la urmă un adaus cu o bogată colecțiune de modeluri și instrucțiuni retorice, stilistice etc.

Povestiri de *Petra-Petrescu* à 80 cr. francate. De vândare la administrația noastră.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregariu Maior.**

Cursul pietei Braşov.

Din 12 Decembrie 1895.

Banconote rom. Camp.	9.50	Vënd.	9.52
Argint român. Camp.	9.46	Vënd.	9.50
Napoleon-d'ori Camp.	9.58	Vënd.	9.61
Galbeni Camp.	5.65	Vënd.	5.70
Ruble ruseşti Camp.	128.1/2	Vënd.	—
Lire turceşti Camp.	10.78	Vënd.	—
Mărci germane Camp.	58.70	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.—

Cursul la bursa din Viena.

Din 10 Decembrie 1895.

Renta ung. de aur 4%	121.70
Renta de corone ung. 4%	98.75
Impr. căil. fer. ung. in aur 4 1/2%	124.75
Impr. căil. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.40
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.—
Bonuri rurale ungare 4%	94.—
Bonuri rurale croate-slavone.	98.—
Imprum. ung. cu premii	152.75
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	141.—
Renta de hârtie austr.	100.45
Renta de argint austr.	100.45
Renta de aur austr.	121.65
Losuri din 860	148.50
Acții de ale Băncii austro-ungară.	1022.—

Acții de-ale Băncii ung. de credit.	437.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	371.75
Napoleonori.	9.66 1/2
Mărci imperiale germane	59.55
London vista	121.80
Paris vista	48 22 1/2
Rente de corone austr. 4%	100.—
Note italiene.	45.—

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Suntă a se adresa subscrișe, administratiunii. In cazul publicării unui anunț mai mult de odată se face scădemēt, care creșce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazeta Trans.“

Numere singurateice à 5 cr. se potū cumpēra în din „Gazeta Transilvaniei“ librăria Nicolae Ciurcu.

Sosirea și plecarea trenurilor în Braşov.

Sosirea trenurilor în Braşov:

1. Dela Pesta la Braşov:

Tr. accelerat: — ore — m. dimineța.
Trenul de persoane: 8 ore dimineța.
Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 ore 25 minute sēra.

2. Dela București la Braşov:

Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 ore 20 m. după amēđi.
Trenul de persoane: 9 ore 8 minute sēra.
Trenul accel.: — ore — minute sēra.

3. Dela Zērnesci la Braşov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 ore 36 min. dimineța.
Trenul mixt: 1 ora 29 min. după am.
Trenul mixt: 0 ore — miu. sēra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Braşov.

Trenul de pers.: 8 ore 15 min. dimin.
Trenul de persoane: 1 ora 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 ore 12 min. sēra.

5. Dela Sinaia la Braşov*)

Trenul de persoane 7 ore 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braşov.

1. Dela Braşov la Pesta

Trenul mixt: 5 ore 8 min. dimineța.
Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
Trenul de persoane: 7 ore 43 min. sēra.
Tr. accelerat: — ore — min. sēra.

2. Dela Braşov la București:

Trenul de pers.: 3 ore 55 min. dimin.
Tr. accelerat: — ore — m. dimin.
Trenul mixt: 11 ore înainte de amēđi.
Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.

3. Dela Braşov la Zērnesci. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 8 ore 35 min. dimineța.
" " 4 " 55 m. după am.
Trenul mixt: 0 ore — min. sēra.

4. Dela Braşov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persoane: 3 ore 1 după am.
Trenul mixt: 8 ore 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 ore 20 min. dimin.

5. Dela Braşov la Sinaia*)

Trenul de persoane 6 ore 40 min. sēra.

*) Acest tren circulēză numai Joia Dumineca și la sērbători.

Pilulele pentru Curățirea Sângelui

mai nainte numit „PILULELE UNIVERSALE“ ale lui

I. P S E R H O F E R

merită cu tot dreptul numirea din urmă, deore-ce în faptă sunt foarte multe bōle, la cari aceste pilule au probat efectul lor escelent.

De mai multe decenii sunt aceste pilule lăpate și puține familii se vor afla la cari ar lipsi o mică proviziune din acest medicament de casă escelent.

S'au recomandat și se recomandă de către mulți medici aceste pilule ca medicament de casă, cu deosebire în contra tuturor suferințelor, ce provin în urma relei mistuiri și constipații, precum: perturbarea în circulațiunea foriei, suferința de ficat, slăbirea mațelor, colica cu vēnturi, congestiunea la creeri hāmoroide (vila de aur) și c. l.

Prin proprietatea lor purificătoare de sange au cu deosebire bun efect asupra anemiei și asupra bōlelor ce isvorēsc din acesta, precum: gâlbinare, dureri de cap nervose ș. a. m. Aceste pilule purificătoare de sange lucrează așa de ușor, încât nu pricinuesc nici cele mai mici dureri și pentru aceea le pōte folosi și cele mai slăbite persoane, chiar și copiii fără nici o temere.

Aceste pilule purificătoare de sange se prepară veritabile singur numai în farmacia „zum gold. Reichsapfel“ a lui I. Pserhofer Singerstrasse Nr. 15 la Viena și costă o cutiă cu 15 pilule 21 cr. v. a. Un sul cu 6 cutii costă 1 fl. 5 cr. trimițându-se netrancaț cu rambursă 1 fl. 10 cr. Dēcā se trimite suma banilor înainte, costă un sul cu pilule 1 fl. 25 cr. inclusive francare, 2 suluri 2 fl. 30 cr., 3 suluri 3 fl. 35 cr., 4 suluri 4 fl. 40 cr., 5 suluri 5 fl. 40 cr., 10 suluri 9 fl. 20 cr. Mai puțin de un sul nu se pōte espeda.

N. B. În urma lăpării lor celei mari, se imităză aceste pilule sub diferite forme și numiri, de aceea se face rugarea a cere anume „Pilule purificătoare de sange ale lui I. Pserhofer și numai acelea sunt veritabile, a căror instrucțiune pentru folosire este provēdută cu iscălitura I. serhofer, și cari pōrtă pe capacul cutiei tot aceeași iscălitură în colorē roșii.

Dintre nenumeratele scrisori, prin cari consumenții acestor pilule mulțamesc pentru redobândirea sănătății după cele mai varii și grele bōle, lasăm se urmeze aci puține numai, cu observarea, că ori-cine a întrebat odată aceste pilule, le recomandă mai departe.

Köln, 30 Aprilie 1893.

Stim. D-le Pserhofer! Binevoesc de a mi trimite ērași 15 suluri din escelentele D-tale piluri pentru curățirea sângelui cu rambursă postelă. Cu această ocazie Vē aduc mulțamiile mele pentru efectul de minune al pilurilor D-tale.

Cu distinsă stimă,

Franz avlistik, Köln, Lindenthal.

Hrasche lângă Fiodnic 12 Sept. 1887.

Stim. D-le! A fost voința lui D-đeu că pilulele D v. au ajuns în mâinile mele, și rezultatul dela acestea îl atribui Dv. Mē recisem în patul de leușia ast-fel încât nu mai puteam lucra și aș fi sigur deja mortă, dēcā nu m'ar fi scăpat minunatele Dv. pilule. D-đeu sē vē binecuvintese de mii de ori. Am confieța, că pilulele Dv. mē vor face de tot sănētōsă, așa precum a folosit și altora.

Theresia Knific.

Wien-Neustadt, 9 Dec. 1887.

Stim. D-le! În numele mătușei mele de 60 ani îți esprim cea mai căldurōsă mulțamire. Dēnsa a suferit 5 ani de catar la stomac cronic și de apă. Viēța i era un chin și sē credea deja de perdută. Prin întâmplare a căpatat o

Franco se efectuează acele comande numai dēcā se trimite mai nainte și resp. porto postal, în cazul acesta speșele sunt cu mult mai ieftine, dēcā la trimiteri cu rambursă. Ca veritabile sunt a se privi numai acele pilule a căror instrucțiune este provēdută cu iscălitura I. Pserhofer, și cari pōrtă pe capacul fii-cărei cutii tot aceeași iscălitură în colorē roșii.

Sus amintitele specialități se află și în Budapesta la farmacistul I. von Török, Königsgasse 12.

830,4—12.

Liquer Bernhardiner din plante de Alpi, dela W. O. Bernhard in Bregenz, in contra tuturor greutăților de stomac.

O sticlă 2 fl. 60 cr., o jumătate sticlă 1 fl. 40 cr., 1/4 de sticlă 70 cr.

Alifă americană, cel mai bun mijloc în contra tuturor suferințelor reumatice: durerilor la șira spinării, junghiuri, ischias, migreună, dureri nervose de dinți, dureri de cap, junghiuri la urechi etc. 1 fl. 20 cr.

Esență pentru ochi, de Dr. Romershausen pentru întărirea și conservarea vederii, în flacone originale à 2 fl. 50 cr. și 1 fl. 50 cr.

Mineratul balsam englezesc, o sticlă 50 cr.

Prafuri în contra tusei, Flakerpulver în contra catarului, răgușelei etc. 1 cutiă 35 cr. cu trimiterea francată 60 cr.

Franzbranntwein cu sēu fără sare o sticlă 70 cr.

Balsam contra degerăturii de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscută ca cel mai sigur remediu în contra suferințelor de degerătură de tot felul, precum și spre vindecarea

rașelor foarte învechite, 1 borcan 40 cr., cu trimiterea francată 65 cr.

Stoll, Kolapraparate, escelent mijloc pentru întărirea nervilor, la dureri de stomac și la bōle de mațe. Un litru de Kola Elixir și Vin 3 fl. Un jumătate litru 1 fl. 60 cr. Un pătrar de litru 85 cr.

Kaiser Kola-Elixir în buteli à 5 fl. 50 cr., 3 fl., 1 fl. 60 cr.

Balsam în contra gușilor mijloc probat în contra umflăturii la gât. Un flacon 40 cr cu trimiterea francată 65 cr.

Esență de viață, (Picături din Praga) în contra stomacului stricat, mistuirii rale, greați de tot felul, un medicament de casă escelent, 1 flacon 22 cr. 12 flacone 2 fl.

Prafuri în contra asudării piciorilor. Acest praf delatură asudatul piciorilor și mireșul replecūt, conservă încălțăminte și este probat ca nesticcios.

Prețul unei cutii 50 cr., cu trimitere francată 75 cr.

Sucul Spitzwegerich, un medicament de casă foarte cunoscut și escelent în contra catarului, răgușelei, tusei spagmodice etc. 1 sticlă 50 cr. 2 sticle dimpreună cu trimiterea franco 1 fl. 50 cr.

Pomada Tannochinin de I. Pserhofer, de un lung șir de ani recunoscută de medici ca cel mai bun mijloc pentru creșterea părului.

Un borcan elegant adiuștat 2 fl.

Plastru-universal, de prof. Steudel, la rane din lovitură și împuns, la tot felul de bube reie și la umflături învechite, ce se sparg periodic la picior de deget, la răni și aprinderile de țte și la multe alte suferințe de acest soi s'a probat de multe ori. Un borcan 50 cr., cu trimiterea francată 75 cr.

Sare universală purgativă, de W. Bullrich. Un medicament de casă escelent, în contra tuturor urmărilor digestiunii stricte, precum: durere de cap, amēđia, căreii la stomach, aeră în gât suferințe hāmoroide, constipațiune etc. Un pachet 1 fl.

Mia-Poca, medicament excele t contra durerii de cap, de măsele, reumatism etc.

Afară de preparatele aci amintite se mai află tōte specialități farmaceutice indigene și streine, anunțate prin tōte țiarele austro ungare și la oas, când unele din aceste speci nu s'ar afla în deposit se vor procura la cerere prompt și iettin

Trimiterile prin poștă se efectuează iute, dēcā se trimite prețul înainte, comande mai mari și cu rambursă a prețului.

I. P S E R H O F E R,

farmacia „zum goldenen Reichsapfel“ WIEN, I., Singerstrasse Nr. 15.